

משרד הפנים - ועדת השגה לזרים

מדינת ישראל

השגה 752/13

בפני: יו"ר ועדת ההשגה לזרים- ירושלים

בעניין: המשיגים: 1. חמאדה

2. חמאדה

על-ידי ב"כ עו"ד בנימין אחסתרובה

- נגד -

המשיב: משרד הפנים - רשות האוכלוסין וההגירה

על-ידי הלשכה המשפטית, עו"ד קרן גלבוץ

ה ח ל ט ה

עניינה של השגה זו הוא בדרישת המשיג 1 כי יסדיר מעמד משיגה 2 לפי נוהל אחמ"ש. משיג 1 תושב קבע בישראל ומשיגה 2 תושבת הרשות הפלסטינית (האזור). המשיב דחה בקשתם מחטעם שלא הוכיחו מרכז חיים בישראל כמתחייב על פי הנהלים וכן משום שהסתמכו על פרטים כוזבים בבקשתם מהמשיב.

תמצית העובדות העיקריות

1. משיג 1 (להלן: "המשיגי") תושב קבע בישראל, יליד 1970 הנשוי מאז שנת 1994 למשיגה 2 (להלן: "המשיגה") ילידת 1974 שהיא אזרחית ירדן. למשיגים 5 ילדים, כולם במעמד תושבי קבע בישראל. בשנת 1994 הגישו המשיגים בקשה למשיב להסדיר מעמד המשיגה, מכוח אחמ"ש, בהיותה נשואה לתושב קבע בישראל. בחודש אוגוסט 1998 ניתנה תשובת המשיב המאשרת את בקשת האחמ"ש, מכוחו קיבלה משיגה מעמד ארעי מסוג א/5. בחודש ינואר 2000, בהסתמך על ממצאי חקירת המוסד לביטוח לאומי (המל"ל), זומנו המשיגים לראיון, במהלכו טענו כי מתגוררים בנכס השייך לאביו של המשיג בכפר צור בהר, בתחום ישראל. טענת המשיגים עמדה בניגוד לממצאי המל"ל אשר מצא את המשיגים מתגוררים באזור, בכפר ואזי חומוס. בחודש יוני 2001 נדחתה בקשת המשיגים לאחמ"ש בהסתמך על ממצאי המל"ל, ומשאינם מקיימים מרכז חיים בתחום ישראל כנדרש. בחודש יוני 2006 הגישו המשיגים בקשת אחמ"ש שנייה, בה נטען כי לאור העובדה שאזור ואדי חומוס נכלל בתחום ישראל, אזי יש לאשר הבקשה. המשיב הודיע בחודש דצמבר 2007 כי החליט על דחיית הבקשה, שכן מקום מגוריהם נכלל באזור ולא בתחום ישראל.

משרד הפנים - ועדת השגה לזרים

מדינת ישראל

בחודש יולי 2008 עתרו המשיגים לבית המשפט המחוזי, עת"מ 8568/08. פסק דין שניתן בחודש ינואר 2009 קיבל את עתירתם של המשיגים. כנגד פסק הדין עתר המשיב לבית המשפט העליון, אך לאחר הגשת העתירה הודיעו המשיגים כי עברו לתחום ישראל, לכפר צור בהר, הסמוך. בחודש דצמבר 2009 הגישו המשיגים בקשת אחמ"ש שלישית. בחודש אוקטובר 2010 קיים המשיב ראיון למשיגים ולאחריו, אישר המשיב הבקשה ונתן בידי המשיגה היתר שהייה מסוג ב/1 אשר הוארך מעת לעת עד לחודש אפריל 2013.

בחודש אפריל 2013 ערך המשיב בדיקותיו, כולל שיחה טלפונית לבית המשיגים. בחודש מאי 2013 ביקשו המשיגים לשדרג מעמד המשיגה למעמד ארעי. המשיב ערך ביקור בבית המשיגים בביתם שבאזור, בוואדי חומוס, בו עלה כי המשיגים מקיימים מרכז חיים במקום. בחודש יוני 2013 נערך למשיגים ראיון נוסף ממנו הסיק המשיב כי המשיגים מקיימים מרכז חיים באזור ולא בישראל כנטען על ידם. בחודש יולי 2013 הודע למשיבים כי בקשתם לאישור האחמ"ש נדחתה. בחודש אוקטובר 2013 דחה המשיב גם הערר שהגישו המשיגים. בחודש נובמבר 2013 הוגשה השגה זו. המשיב נתן תשובתו להשגה בחודש מאי 2014.

תמצית טענות הצדדים

2. המשיגים טוענים כי שגה המשיב בקביעתו כי מרכז חיי המשיגים באזור. המשיגים מקיימים מרכז חיים בתחום ישראל, בכפר צור בהר, שם הם מתגוררים. המשיב, כך לטענת המשיגים, חייב היה לערוך ביקור דומה לזה שערך בביתם שבכפר וזי חומוס גם בביתם שבכפר צור בהר, ואז היה משתכנע בקיום מרכז החיים בישראל. המשיגים טוענים כי זין ביטול רישיון שונה מדין הענקה ראשונית. המשיב לא עמד בנטל המוגבר הנדרש לשם ביטולו של רישיון שהשיגה של המשיגה. המשיגים עומדים בהרחבה על זכותם הבסיסית המעוגנת בחוקי יסוד לקיים משפחה. לסיום טוענים המשיגים כי החלטת המשיב אינה סבירה, ומשכך על ועדה זו לבטלה ולקבל תחתייה את עמדת המשיגים כי מרכז חייהם נמצא בתחום ישראל ולאשר האחמ"ש.

המשיב טוען כי דין ההשגה להידחות על הסף מהטעם שהמשיגים באים בפני המשיב וכן בפני ועדה זו כשידיהם אינן נקיות. המשיגים מסרו מידע כוזב למשיב, ובכך די כדי להביא לדחיית הבקשה וכן לדחייתה של השגה זו. המשיב טוען גם לגופם של דבריו. המשיב עומד על רוחב שיקול הדעת הנתון לשר הפנים מכוח חוק הכניסה לישראל והפסיקה, המרחיב את שיקול הדעת המסור לו. המשיב טוען כי משאין המשיגים מקיימים מרכז חיים בתחום ישראל, הרי שאין הם עומדים בתנאי הוראת הנוהל, כך שאין עילה לתבוע מעמד בישראל עבור המשיגה. המשיב טוען כי החלטתו התקבלה כזין, ומשכך אין מקום להתערבות ועדה זו בהחלטתו.

משרד הפנים - ועדת השגה לזרים

מדינת ישראל

דיון והכרעה

3. בראשית הדברים אומר כי הדיון בטענת הסף אותה מעלה המשיב, כרוכה בטיעון לגופה של ההשגה. אם יוכח כי אין המשיגים מקיימים מרכז חיים בישראל, הרי שטענתם תסתבר כטענה המתבססת על מידע כוזב והצהרות שקריות. אולם אם יסתבר כי טענתם נכונה, ואכן מרכז חייהם כנטען על ידם בתחום ישראל, אזי לטענת הסף של המשיג לא יהיה על מה לסמוך, וכך גם טענת המשיב לגופה של ההשגה לא תחזיק וההשגה תתקבל.

מכאן שהדיון בהשגה יתמקד בשאלה אחת – האם מרכז חיי המשיגים בתחום ישראל, בכפר צור בהר, כטענת המשיגים; או שטענת המשיב היא העומדת – המשיגים מקיימים מרכז חיים באזור, כך שבקשתם מבוססת על מידע כוזב וטענות שקריות, ומכאן שהשגה זו תדחה גם על הסף וגם לגופם של דברים.

4. לאחר שבחנתי את עמדות הצדדים ואת מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, הגעתי למסקנה כי דין ההשגה להידחות, ואפרט. מהמצאים אותם מביא המשיב, נחזה באופן ברור כי המשיב העמיק וחקר בעניינם של המשיגים.

א. בשנת 2006, ערך המשיב בירור באמצעות חוקרי המלל להתחקות אחר מרכז חיי המשיגים. גם כאשר השתכנע כי קיים ספק של ממש בדבר מיקום מרכז חיי המשיגים, בישראל או באזור, העדיף המשיב לערוך למשיגים שימוע קודם קבלת ההחלטה בעניינם.

ב. המשיב נתן בידי המשיגים את רישיון השחייה למשיגה, בהסתמך על הצהרותיהם, רישיון שהוארך על פני מספר שנים, ואף עמד בפני שדרוג מעמדה. לכאורה ועל פניו, לא היה למשיב סיבה או עילה לשנות מהמעמד אותו נתן למשיגה, אלא אם הצטרף נתון חדש בעל משמעות.

ג. אותו נתון חדש בעל משמעות נמצא בנתוני צריכת החשמל בבית שבואדי תומוס, לפיו אין שינוי בצריכת החשמל בין התקופות בטרם עזבו בני המשפחה את הדירה שם ובין הנתונים לאחר שעזבו.

ד. נתון נוסף שהצטרף לאותו ספק וחשד היה שיחה טלפונית שקיים המשיב עם הדירה בצור בהר, בה לטענתם של המשיגים מקיימים מרכז חיים. משיחה זו עולה באופן ברור כי העונה לטלפון אינה כנה עם נציג המשיב, מנסה להערים עליו ולהקשות במלאכת הזיהוי, זאת תחת מענה של תשובות פשוטות שיבחירו מי הדובר ואת זהותו האמתית.

ה. לבסוף הביקור המפתיע של נציגי המשיב בביתם של המשיגים בוואדי תומוס. ביקור זה אינו מותיר מקום לספק. שני רכיבי נתונים מלמדים על חמציאות מרכז חיי המשיגים

משרד הפנים - ועדת השגה לזרים

מדינת ישראל

במקום וניסיונם להסתיר נתון זה מפני המשיב. האחד אלה הממצאים בבית שבוואדי חומוס חמראים חיי יומיום עכשוויים במקום, ולא כאלה שהיו לפני תקופה. (מברשת שיניים לחה, בגנות טריות, מקור עמוס באוכל למשפחה ועוד). שתיים, אלה דברי בני המשפחה במקום. תחת לתת תשובות פשוטות בגרסה אחת ברורה וחדה, מתקבלות לפחות שלוש גרסאות משתנות כל העת. מהעדר מוחלט של המשיגים בבית, דרך שימוש בבית כמחסן, ממשיך בהגעת המשפחה בסופי שבוע ועד למגורי בן המשיגים, הלומד בדירה.

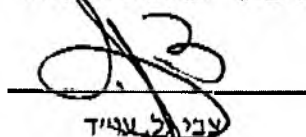
כלל הנתונים אינם יוצרים אמינות בדברי המשיגים בלשון המעטה. כדי לא להחמיר עם המשיגים, מקום בו היה נכון לעשות כן, אומר כי למצער, אין מרכז החיים של המשיגים בצור בהר מהווה את מרכז החיים העיקרי של המשיגים. יתכן והמשיגים מקיימים בבית אבי המשיג שבצור בהר, סוג של מרכז חיים, אך ברור כי בכפר ואדי חומוס, שם מתקיים מרכז העיקרי של חיי משפחת המשיגים.

איני מוצא מקום להזכיר במילים בעניינה של השגה זו, משחממצאים העובדתיים מדברים בעד עצמם. בין אם ההשגה נדחית על הסף, משנמצא כי המשיגים מנסים להולך שולל את המשיב בטיעוניהם המתחלפים ומשתנים כל העת; בין אם אבחן שאלת מרכז חיי המשפחה, היכן הרי ברי כי אין המשיגים עומדים בתנאים הקבועים גנחלי המשיב לקיום מרכז חיים בתחום ישראל, כתנאי לאישור בקשת האחמ"ש. מכאן שהתוצאה המתבקשת - דין השגה זו לדחייה.

סוף דבר, לאחר שבחנתי את דברי המשיגים בכתב ההשגה, ומשעיינתי במסמכים הרבים שצירפו הצדדים, לרבות הראיונות וממצאי חקירות המוסד לביטוח לאומי ואלה של נציגי המשיב, השגה זו נדחית, משנמצא כי טענות המשיגים על קיום מרכז חיים בתחום ישראל כוזבות, ואינן מתקיימות במציאות.

זכותם של המשיגים לעתור נגד ההחלטה בעניינם, אל בית המשפט המוסמך, וזאת תוך 45 ימים.

ניתנה היום, ה- 9 ספטמבר 2014 י"ד אלול תשע"ד, ותועבר לב"כ הצדדים ע"י מזכירת הוועדה.

עבד י. גליק

יו"ר ועדת השגה לזרים